

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ЮРИДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ
КАФЕДРА КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ**

«ЗАТВЕРДЖУЮ»
декан юридичного факультету
/Лазур Я.В./
2025 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ДОКАЗИ І ДОКАЗУВАННЯ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Галузь знань	08 «Право»
Спеціальність	081 «Право»
Освітня програма	Право
Статус дисципліни	вибіркова
Мова навчання	українська

Робоча програма навчальної дисципліни «Докази і доказування у кримінальному провадженні» для здобувачів вищої освіти галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» освітньої програми «Право».

Розробники: Вишневська М.М., к.ю.н., доц., доц. кафедри кримінально-правової політики

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри
Кримінально-правової політики

протокол № 1 від « 29 » серпня 2025 р.

завідувач кафедри Андрій АНДРУШКО

Схвалено науково-методичною комісією юридичного факультету

протокол № 1 від « 27 » серпня 2025 р.

Голова науково-методичної комісії Павло ЧЕРЕВКО

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	1	1
Кількість модулів – 2	Семестр:	
Тижневих годин для денної форми навчання: 3,8 аудиторних – 60 самостійної роботи студента – 60	I	I
	Лекції:	
	30	-
	Практичні (семінарські):	
	30	-
Вид підсумкового контролю: залік	Лабораторні:	
	-	-
Форма підсумкового контролю: усна	Самостійна робота: 60/-	

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Дисципліна «Докази та доказування у кримінальному провадженні» покликана виробити у студентів уміння вирішувати сучасні проблеми доказування у кримінальному провадженні, виявляти недоліки правового регулювання, аналізувати правозастосовну практику, формулювати власні правові позиції з означеного напрямку; сформувати практичні навички під час проведення процесуальних дій, прийняття та оформлення процесуальних рішень.

Метою вивчення дисципліни «Докази і доказування у кримінальному провадженні» є глибоке засвоєння студентами-правниками положень доказового права України та його доктрини, формування компетентностей, необхідних для реалізації кримінальних процесуальних норм у практичних ситуаціях, пов'язаних із доказуванням.

На вивчення навчальної дисципліни «Докази та доказування у кримінальному провадженні» заплановано 120 годин 4 кредити ECTS.

Відповідно до освітньої програми «Право», вивчення дисципліни «Докази та доказування у кримінальному провадженні» сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких **компетентностей:**

✓ **Інтегральна компетентність:**

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у галузі правничої діяльності.

✓ **Загальні компетентності (ЗК, згідно ОПП):**

ЗК 1. Здатність застосовувати знання на практиці; знання та розуміння предметної галузі, професії; основних концепцій, базових категорій, юридичних понять;

ЗК 7. Здатність визначати, формулювати та розв'язувати проблеми, аналізувати соціально-значущі процеси та приймати обґрунтовані рішення;

ЗК 8. Здатність розуміти значення інформації в сучасному суспільстві, відповідально ставитися до питань інформаційної безпеки;

ЗК 9. Уміння знаходити, обробляти та аналізувати інформацію з різноманітних джерел; здатність використовувати інформаційно-комунікативні технології.

✓ **Спеціальні (фахові) компетентності (СК, згідно ОПП):**

СК 7. Здатність застосовувати норми та інститути права, щонайменше з таких галузей права, як: конституційне право, адміністративне право і адміністративне процесуальне право, кримінальне і кримінальне процесуальне право.

СК 9. Здатність використовувати бази даних органів юстиції та інформаційні технології необхідні під час здійснення юридичної діяльності

СК 10. Здатність використовувати різноманітні інформаційні джерела для повного та всебічного встановлення певних обставин.

СК 11. Здатність визначати належні та прийнятні для юридичного аналізу факти.

СК 13. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ.

СК 16. Здатність до логічного, критичного і системного аналізу документів, розуміння їх правового характеру і значення.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Докази та доказування у кримінальному провадженні» є опанування таких навчальних дисциплін освітньої програми «Право»:

1. ОК 14. Кримінальне право(загальна частина).
2. ОК 22. Кримінальне право (особлива частина).
3. ОК 26. Кримінальний процес.

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Докази та доказування у кримінальному провадженні», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Вміти розробляти та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти, і реалізовувати норми в професійній діяльності Проводити збір і інтегрований аналіз матеріалів з різних джерел.	ПРН-1 ПРН-3
Давати короткий висновок щодо окремих фактичних обставин з достатньою обґрунтованістю.	ПРН-5
Розробляти та кваліфіковано застосовувати нормативно-правові акти в різних сферах юридичної діяльності, реалізовувати норми матеріального права в професійній діяльності.	ПРН-11
Знати та розуміти особливості реалізації та застосування норм матеріального і процесуального права. Використовувати статистичну інформацію, отриману з першоджерел та вторинних джерел для правничої діяльності.	ПРН-13 ПРН-14
Використовувати сучасні методи і засоби системного аналізу, імітаційного моделювання, збирання та оброблення інформації для аналізу варіантів і прийняття рішень при виконанні професійних завдань. Виокремлювати і аналізувати юридично значущі факти і робити обґрунтовані правові висновки.	ПРН-16 ПРН-20

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється відповідно до положень «Про організацію освітнього процесу в Державному вищому навчальному закладі «Ужгородський національний університет»» (п.5.2, 5.3), «Про порядок та методику проведення семестрових (курсівих) екзаменів і заліків в Ужгородському національному університеті» затверджених наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» №698/01-17 від 08.05.2015 р. та «Про оцінювання навчальних

досягнень студентів ДВНЗ «УжНУ» за кредитно-модульною системою» затвердженого наказом ректора ДВНЗ «УжНУ» № 503/01-17 від 03.03.2015 р. (п.2.2.).

Форми поточного контролю: лекційні заняття, практичні (семінарські) заняття, самостійна робота, колоквиуми, консультації, виконання рефератів.

Форма модульного контролю: модульний білет (письмово-тестова форма)

Форма підсумкового семестрового контролю: **залік** (усна форма).

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Лекційні заняття передбачають викладення теоретичного матеріалу безпосередньо викладачем. Лекції охоплюють основний матеріал навчальної дисципліни.

Практичне (семінарське) заняття – це форма навчального заняття, на якому здобувачі вищої освіти вивчають попередньо визначені теми навчальної дисципліни шляхом відповідей на питання викладача. Така форма навчання спрямована на формування у здобувача вищої освіти практичних навичок застосування теоретичних знань та діючого законодавства при вирішенні практичних завдань. Викладачем організується дискусія по проблемним питанням теорії та практики кримінального права та кримінально процесуального законодавства. Викладачем оцінюються виступи здобувачів, їх участь у дискусії, знання та вміння відстоювати свою позицію.

Самостійна робота та індивідуальна робота

Самостійна робота здобувачів вищої освіти є складовою навчального процесу, основним засобом опанування навчального матеріалу у поза аудиторний час. Мета самостійної роботи - засвоїти в повному обсязі навчальну програму і сформувати самостійність як важливу професійну якість, сутність якої полягає в умінні систематизувати, планувати та контролювати власну діяльність. Завдання самостійної роботи здобувачів вищої освіти з дисципліни - засвоєння, закріплення та систематизація відповідних теоретичних знань, а також їх застосування при виконанні практичних завдань. Самостійна робота здобувачів вищої освіти забезпечує їх підготовку до поточних аудиторних занять. До основних форм самостійної роботи здобувачів вищої освіти належать такі: опрацювання прослуханого лекційного матеріалу, рекомендованих нормативних актів та літератури; вивчення та конспектування питань, передбачених для самостійного опрацювання; підготовка до семінарських занять; підготовка до різних форм поточного контролю; підготовка до модульної контрольної роботи.

Матеріал курсу «Докази та доказування у кримінальному провадженні» передбачений робочим планом для засвоєння здобувачем вищої освіти у процесі самостійної роботи, виносяться на підсумковий контроль разом з матеріалом, який опрацьовувався при проведенні навчальних занять.

Консультація

Консультація — це одна з форм навчального заняття. Консультації поділяються на групові та індивідуальні. За змістом — тематичні та передекзаменаційні. Консультації не повинні розглядатися як додаткові заняття чи підміняти їх. Здобувач вищої освіти може отримати консультацію, коли в нього з'явиться необхідність, подати індивідуальну заяву викладачеві. Здобувачів вищої освіти, які отримали незадовільну оцінку, слабо засвоюють учбовий матеріал,

викладач може викликати на консультацію і при необхідності провести з ними додаткові заняття.

Консультації проводять викладачі, які ведуть лекційні курси, а також завідувачі кафедр. Форми проведення консультацій різноманітні. Ще найбільш поширена форма "питання — відповідь", коли здобувачі вищої освіти задають питання, а викладачі відповідають на них. Інколи консультації проводяться у вигляді бесіди викладача зі здобувачами вищої освіти з питань, які розглядаються.

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота			Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	60	100
15	15	10		

T1, T2 ... – теми

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота				Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	60	100
10	10	10	10		

T1, T2 ... – теми

Поточний контроль знань здобувачів вищої освіти здійснюється за двома складовими:

- контроль систематичності та активності роботи здобувача вищої освіти упродовж семестру;
- контроль за виконанням модульних завдань.

При контролі систематичності та активності роботи здобувача вищої освіти підлягають оцінці:

- активність на семінарських заняттях;
- результати контрольного тестування за темами семінарів;
- складання усного або письмового колоквиуму або виконання іншого творчого завдання;
- написання реферату та його захист;
- ведення словника або конспекту першоджерел нормативних документів, монографій тощо.

Максимальна оцінка контролю активності роботи здобувачів вищої освіти на семінарських заняттях становить 5 балів і є пропорційною відвідуванню та успішності виконання завдань. Максимальна оцінка за підготовку реферату становить 5 балів при умові його успішного захисту.

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів	Кількість	Максимальна кількість балів

		(сумарна)		(сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	5	25	6	30
Лабораторні заняття (допуск, виконання та захист)				
Комп'ютерне тестування при тематичному оцінюванні	1	5		
Письмове тестування при тематичному оцінюванні	1	5	1	5
...				
Презентація				
Реферат	1	5	1	5
Есе				
...				
Модульна контрольна робота	1	60	1	60
Разом	9	100	9	100

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Упродовж семестру, в якому вивчається дисципліна, здобувачі вищої освіти виконують два модульні завдання, кожне з яких оцінюється в діапазоні від 0 до 60 балів.

Модульне завдання виконується у формі письмових контрольних робіт. Підсумкова кількість балів складається із балів за результатами двох модулів і не може перевищувати 60 балів.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Переведення даних із 100-бальної шкали оцінювання у 5-бальну здійснюється в такому порядку:

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсової роботи, практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Порядок оцінювання знань здобувача вищої освіти за результатами екзамену - аналогічний оцінюванню модульного контролю.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1

Тема №1. Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.

Доказове право в системі кримінально-процесуального права. Його поняття і предмет. Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному провадженні.

Доказове право і теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального процесу. Значення теорії доказів для практичної діяльності органів розслідування, прокурора і суду.

Гносеологія (теорія пізнання) – методологічна основа теорії доказів. Відображення та інформація. Суть ретроспективного пізнання. Кримінально-процесуальне (судове) доказування - специфічна форма пізнання дійсності. Особливості пізнання в кримінальному судочинстві. Нормативна основа кримінально-процесуального пізнання. Науково-технічний прогрес та практика і теорія доказів і доказування в кримінальних справах.

Встановлення істини - мета доказування у кримінальному провадженні. Поняття і зміст істини в кримінальному судочинстві. Питання про характер істини, що має бути встановлена у справі. Поняття “імовірності” та “достовірності” (“вірогідності”) в теорії доказів та їх значення для практики доказування. Процесуальна форма і її роль у встановленні істини в кримінальній справі.

Тема №2. Предмет доказування та його межі.

Поняття, види і значення предмету доказування в кримінальному провадженні. Структура предмету доказування в кримінальному провадженні.

Характеристика окремих елементів предмету доказування: подія кримінального правопорушення (час, місце, спосіб та інші обставини вчинення кримінального правопорушення); винуватість обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення, форма вини, мотив і мета вчинення кримінального правопорушення; вид і розмір шкоди, завданої кримінальним правопорушенням, а також розмір процесуальних витрат; обставини, які впливають на ступінь тяжкості вчиненого кримінального правопорушення, характеризують особу обвинуваченого, обтяжують чи пом'якшують покарання, які виключають кримінальну відповідальність або є підставою закриття кримінального провадження; обставини, що є підставою для звільнення від кримінальної відповідальності або покарання.

Особливості предмету доказування у провадженнях щодо неповнолітніх та провадженнях про застосування примусових заходів медичного характеру. Межі доказування.

Тема №3. Поняття, властивості та класифікація доказів.

Поняття доказу. Юридичні властивості доказу. Допустимість доказу. Правила, що визначають допустимість доказу (належний суб'єкт, належне джерело, належна процедура, інші правила). Визнання доказів недопустимими. Належність доказу. Достовірність доказу.

Класифікація доказів: докази особисті (надходять від фізичних осіб), речові, документальні (інформація, що надходить від предметів, документів); докази первісні і похідні; докази прямі і непрямі; докази обвинувальні і виправдувальні. Практичне значення класифікації доказів.

Тема №4. Процес доказування.

Поняття процесу доказування і його зміст. Одержання доказів (збирання і подання). Дослідження (перевірка) доказів. Оцінка доказів. Способи збирання і перевірки доказів. Слідчі дії та негласні слідчі дії - основний спосіб збирання і дослідження доказів. Оперативно-розшукова діяльність та її роль у доказуванні в кримінальній справі. Слідчі і судові версії в процесі доказування та їх перевірка. Планування і його роль у доказуванні. Презумпції та преюдиції в доказуванні. Презумпція невинуватості обвинуваченого і її реалізація в практиці слідчих і судових органів. Інші кримінально-процесуальні презумпції.

Використання досягнень науки і техніки в процесуальному доказуванні. Моральний зміст норм, які регулюють доказування, та етика доказування. Процесуальні гарантії в доказуванні.

Тема №5. Суб'єкти доказування та оцінка доказів.

Криміналістична Поняття суб'єктів доказування у кримінальному провадженні та їх класифікація. Обов'язок доказування вини обвинуваченого. Слідчий, дізнавач та прокурор як суб'єкти доказування. Роль суду в процесі доказування. Підозрюваний і обвинувачений як суб'єкти доказування. Захисник як суб'єкт доказування. Законний представник неповнолітнього обвинуваченого як суб'єкт процесуального доказування. Потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач та їх представники як суб'єкти доказування.

Поняття і зміст оцінки доказів у кримінальному провадженні. Принципи оцінки доказів; вільна оцінка доказів. Всебічність і повнота оцінки наявних доказів; об'єктивність оцінки; оцінка доказів у їхній сукупності. Внутрішнє переконання в оцінці доказів. Фактори, які впливають на формування внутрішнього переконання осіб, що ведуть кримінальний процес. Особливості оцінки доказів в окремих стадіях кримінального процесу.

Тема №6. Показання у кримінальному провадженні.

Поняття і процес формування показань свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта. Показання свідків: поняття “свідок”; предмет свідоцьких показань; процесуальний статус свідка (права, обов'язки, відповідальність); свідоцький імунітет. Особливості показань неповнолітніх свідків, порядок їх допиту. Оцінка свідоцьких показань.

Показання потерпілого: поняття “потерпілий”; предмет показань потерпілого; їх значення. Особливості оцінки показань потерпілого.

Показання підозрюваного і обвинуваченого: поняття “підозрюваний” і “обвинувачений”; предмет їх показань; види показань обвинуваченого. Визнання обвинуваченим своєї вини і його значення для встановлення істини в справі. Алібі та обов'язок його перевірки. Особливості оцінки показань підозрюваного і обвинуваченого. Показання експерта у кримінальному провадженні. Показання з чужих слів. Пояснення осіб.

Тема №7. Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.

Підстави для призначення судової експертизи. Випадки обов'язкового призначення експертизи. Зміст понять: “експерт”, “судова експертиза”, “висновок експерта”. Процесуальний статус експерта; права, обов'язки, відповідальність. Експерт і спеціаліст у кримінальному провадженні: спільне та відмінне у їх процесуальному статусі та компетенції. Види судових експертиз: за галузями знань; первинна, повторна, додаткова; комісійна та комплексна.

Поняття “висновок експерта” як джерело доказів та його значення. Структура, зміст і види висновків експерта. Допит експерта з приводу даного ним висновку. Особливості оцінки висновку експерта.

Тема №.8 Речові докази у кримінальному провадженні.

Поняття “речові докази” та їх значення: зміст і форма речового доказу. Види речових доказів. Одержання речових доказів та їх процесуальне закріплення (оформлення). Зберігання речових доказів. Оцінка речових доказів. Вирішення питання про речові докази в разі закриття справи та у вирощі суду.

Тема №.9 Документи як джерело доказів у кримінальному провадженні.

Поняття і види документів. Вимоги, яким має відповідати документ як доказ у кримінальному провадженні. Письмові та інші види документів. Протоколи процесуальних дій, носії інформації, на яких за допомогою технічних засобів зафіксовано процесуальні дії. Процесуальні гарантії повноти і достовірності протоколів як джерела доказів. Додатки до протоколів та їх доказове значення. Інші документи як джерело доказів. Матеріали ОРЗ як документи. Правила зберігання і використання документів. Особливості оцінки документів як доказів у кримінальному провадженні.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни				Вид контролю
	Всього	з них:			
лекції		Семінарські заняття	Самостійна та індивідуальна робота		
Семестр № 7					
Тема № 1: Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.	16	4	4	8	
Тема № 2: Предмет доказування та його межі.	18	2	4	6	
Тема № 3: Поняття, властивості та класифікація доказів.	16	4	4	8	
Тема № 4: Процес доказування.	10	4	4	8	

Тема № 5: Суб'єкти доказування та оцінка доказів.	10	2	2	8	
Тема № 6: Показання у кримінальному провадженні.	14	4	4	6	
Тема № 7: Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.	18	4	4	8	
Тема № 8: Речові докази у кримінальному провадженні.	10	4	2	4	
Тема № 9: Документи як джерело доказів	8	2	2	4	
Всього за семестр:	120	30	30	60	Залік

6.3. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.	4
2	Предмет доказування та його межі.	4
3	Поняття, властивості та класифікація доказів.	4
4	Процес доказування.	4
5	Суб'єкти доказування та оцінка доказів.	2
6	Показання у кримінальному провадженні.	4
7	Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.	4
8	Речові докази у кримінальному провадженні.	2
9	Документи як джерело доказів.	2
	Разом	30

6.4. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин денна/заочна форма
1	Доказове право і теорія доказів у системі кримінально-процесуального права та науки про нього. Мета доказування у кримінальному провадженні.	8 /0
2	Предмет доказування та його межі.	4/0
3	Поняття, властивості та класифікація доказів.	8/0
4	Процес доказування.	8/0

5	Суб'єкти доказування та оцінка доказів.	6/0
6	Показання у кримінальному провадженні.	6/0
7	Висновок експерта як процесуальне джерело доказів.	8/0
8	Речові докази у кримінальному провадженні.	6/0
9	Документи як джерело доказів.	6/0
	Разом	60/0

5. Індивідуальні завдання

5.1.1. Теми рефератів

1. Доказове право в системі кримінально-процесуального права. Його поняття і предмет.
2. Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному провадженні.
3. Доказове право і теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального процесу.
4. Значення теорії доказів для практичної діяльності органів розслідування, прокурора і суду.
5. Гносеологія (теорія пізнання) – методологічна основа теорії доказів. Відображення та інформація. Суть ретроспективного пізнання.
6. Кримінально-процесуальне (судове) доказування – специфічна форма пізнання дійсності.
7. Нормативна основа кримінально-процесуального пізнання.
8. Науково-технічний прогрес та практика і теорія доказів і доказування в кримінальних справах.
9. Встановлення істини - мета доказування у кримінальному провадженні.
10. Поняття і зміст істини в кримінальному судочинстві. Питання про характер істини, що має бути встановлена у справі.
11. Поняття, види і значення предмету доказування в кримінальному провадженні.
12. Структура предмету доказування в кримінальному провадженні.
13. Характеристика окремих елементів предмету доказування: подія кримінального правопорушення.
14. Особливості предмету доказування у провадженнях щодо неповнолітніх та провадженнях про застосування примусових заходів медичного характеру.
15. Межі доказування.
16. Поняття доказу. Юридичні властивості доказу.
17. Допустимість доказу. Правила, що визначають допустимість доказу (належний суб'єкт, належне джерело, належна процедура, інші правила).
18. Визнання доказів недопустимими.
19. Належність доказу.
20. Достовірність доказу.
21. Поняття процесу доказування і його зміст.
22. Поняття суб'єктів доказування у кримінальному провадженні та їх класифікація.
23. Поняття і зміст оцінки доказів у кримінальному провадженні.
24. Поняття і процес формування показань свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта.
25. Підстави для призначення судової експертизи.
26. Поняття “речові докази” та їх значення: зміст і форма речового доказу.

27. Поняття і види документів.
28. Процесуальні гарантії повноти і достовірності протоколів як джерела доказів.

7. Перелік питань, що виносяться на підсумковий контроль

1. Доказове право в системі кримінально-процесуального права. Його поняття і предмет.
2. Поняття і зміст теорії доказів у кримінальному провадженні.
3. Доказове право і теорія доказів в історичних формах (видах) кримінального процесу.
4. Значення теорії доказів для практичної діяльності органів розслідування, прокурора і суду.
5. Гносеологія (теорія пізнання) – методологічна основа теорії доказів. Відображення та інформація. Суть ретроспективного пізнання.
6. Кримінально-процесуальне (судове) доказування - специфічна форма пізнання дійсності.
7. Нормативна основа кримінально-процесуального пізнання.
8. Науково-технічний прогрес та практика і теорія доказів і доказування в кримінальних справах.
9. Встановлення істини - мета доказування у кримінальному провадженні.
10. Поняття і зміст істини в кримінальному судочинстві. Питання про характер істини, що має бути встановлена у справі.
11. Поняття, види і значення предмету доказування в кримінальному провадженні.
12. Структура предмету доказування в кримінальному провадженні.
13. Характеристика окремих елементів предмету доказування: подія кримінального правопорушення.
14. Особливості предмету доказування у провадженнях щодо неповнолітніх та провадженнях про застосування примусових заходів медичного характеру.
15. Межі доказування.
16. Поняття доказу. Юридичні властивості доказу.
17. Допустимість доказу. Правила, що визначають допустимість доказу (належний суб'єкт, належне джерело, належна процедура, інші правила).
18. Визнання доказів недопустимими.
19. Належність доказу.
20. Достовірність доказу.
21. Класифікація доказів. Практичне значення класифікації доказів.
22. Поняття процесу доказування і його зміст.

23. Одержання доказів (збирання і подання). Дослідження (перевірка) доказів. Оцінка доказів.
24. Способи збирання і перевірки доказів.
25. Слідчі дії та негласні слідчі дії - основний спосіб збирання і дослідження доказів.
26. Оперативно-розшукова діяльність та її роль у доказуванні в кримінальній справі.
27. Презумпції та преюдиції в доказуванні.
28. Презумпція невинуватості обвинуваченого і її реалізація в практиці слідчих і судових органів. Інші кримінально-процесуальні презумпції.
29. Поняття суб'єктів доказування у кримінальному провадженні та їх класифікація.
30. Слідчий, дізнавач та прокурор як суб'єкти доказування.
31. Роль суду в процесі доказування.
32. Підозрюваний і обвинувачений як суб'єкти доказування.
33. Захисник як суб'єкт доказування. Законний представник неповнолітнього обвинуваченого як суб'єкт процесуального доказування.
34. Потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач та їх представники як суб'єкти доказування.
35. Поняття і зміст оцінки доказів у кримінальному провадженні.
36. Принципи оцінки доказів; вільна оцінка доказів. Всебічність і повнота оцінки наявних доказів; об'єктивність оцінки; оцінка доказів у їхній сукупності.
37. Внутрішнє переконання в оцінці доказів. Фактори, які впливають на формування внутрішнього переконання осіб, що ведуть кримінальний процес.
38. Особливості оцінки доказів в окремих стадіях кримінального процесу.
39. Поняття і процес формування показань свідка, потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, експерта.
40. Показання свідків: поняття "свідок"; предмет свідоцьких показань; процесуальний статус свідка (права, обов'язки, відповідальність); свідоцький імунітет.
41. Особливості показань неповнолітніх свідків, порядок їх допиту.
42. Оцінка свідоцьких показань.
43. Показання потерпілого: поняття "потерпілий"; предмет показань потерпілого; їх значення. Особливості оцінки показань потерпілого.
44. Показання підозрюваного і обвинуваченого: поняття "підозрюваний" і "обвинувачений": предмет їх показань; види показань обвинуваченого. Особливості оцінки показань підозрюваного і обвинуваченого.

45. Показання експерта у кримінальному провадженні.
46. Показання з чужих слів. Пояснення осіб.
47. Підстави для призначення судової експертизи. Випадки обов'язкового призначення експертизи.
48. Зміст понять: “експерт”, “судова експертиза”, “висновок експерта”. Поняття “висновок експерта” як джерело доказів та його значення.
49. Процесуальний статус експерта; права, обов'язки, відповідальність.
50. Експерт і спеціаліст у кримінальному провадженні: спільне та відмінне у їх процесуальному статусі та компетенції.
51. Види судових експертиз: за галузями знань; первинна, повторна, додаткова; комісійна та комплексна.
52. Структура, зміст і види висновків експерта. Особливості оцінки висновку експерта.
53. Допит експерта з приводу даного ним висновку.
54. Поняття “речові докази” та їх значення: зміст і форма речового доказу.
55. Види речових доказів.
56. Одержання речових доказів та їх процесуальне закріплення (оформлення). Зберігання речових доказів.
57. Оцінка речових доказів.
58. Вирішення питання про речові докази в разі закриття справи та у вироці суду.
59. Поняття і види документів. Письмові та інші види документів.
60. Вимоги, яким має відповідати документ як доказ у кримінальному провадженні.
61. Протоколи процесуальних дій, носії інформації, на яких за допомогою технічних засобів зафіксовано процесуальні дії. Процесуальні гарантії повноти і достовірності протоколів як джерела доказів.
62. Додатки до протоколів та їх доказове значення. Інші документи як джерело доказів.
63. Правила зберігання і використання документів.
64. Особливості оцінки документів як доказів у кримінальному провадженні.

10. Рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернеті

Рекомендована література

Нормативно-правові акти:

1. Конституція України від 28 червня 1996р. Із змінами і доповненнями.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> .

2. Кримінальний кодекс України. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25. Ст. 131.

URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2341-14>.

3. Кримінальний процесуальний кодекс України. *Офіц. сайт Верховної ради України*.

URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.

4. Інструкція про порядок залучення працівників органів досудового розслідування поліції та Експертної служби Міністерства внутрішніх справ України як спеціалістів для участі в проведенні огляду місця події, затверджена наказом МВС України № 1339 від 03.11.2015, зареєстр. в Мінюсті України 06.11.2015 за №1392/27837.

URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1392-15>

5. Порядок взаємодії між органами та підрозділами Національної поліції, закладами охорони здоров'я та органами прокуратури України при встановленні факту смерті людини: спільний Наказ МВС України, МОЗ України, Генеральної прокуратури України №807/1193/279 від 29.09.2017, зареєстр. в Міністерстві юстиції України 24.10.2017 за №1299/31167.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1299-17#Text>

6. Інструкція з організації взаємодії органів досудового розслідування з іншими органами та підрозділами Національної поліції України в запобіганні кримінальним правопорушенням, їх виявленні і розслідуванні, затверджена Наказом МВС України № 575 від 07.07.2017, зареєстрована в Мін'юст України від 31.07.2017 № 937/30805. *Офіц. сайт Верховної ради України*.

URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0937-17>

7. Про Національну поліцію: закон України від 02.07.2015 № 580-VIII . *Голос України*

URL: <http://www.golos.com.ua/article/257729>

8. Про судову експертизу: Закон України, в редакції від 01.01.2020 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1994. № 28. Ст. 232.

URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4038-12>

9. Закон України від 18 лютого 1992 року „Про оперативно-розшукову діяльність”. Із змінами і доповненнями.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text>

10. Закон України від 25 лютого 1994р „Про судову експертизу”. Із змінами і доповненнями.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4038-12#Text> .

11. Закону України від 4 жовтня 2001 року «Про поштовий зв'язок». Із змінами і доповненнями.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2722-20#Text> .

12. Інструкція про порядок вилучення, обліку, зберігання та передачі речових доказів у кримінальних справах, цінностей та іншого майна органами дізнання, досудового слідства і суду, затверджена спільним Наказом Генеральної Прокуратури України, Державної податкової адміністрації України, Верховного Суду України, Міністерства Внутрішніх Справ України, Служби Безпеки України, Державної Судової Адміністрації України від 27 серпня 2010 року N51/401/649/471/23/125.

URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0051900-10/conv/parapu81:nz_7/only#o193

13. Інструкція про особливості здійснення судово-експертної діяльності атестованими судовими експертами, що не працюють у державних спеціалізованих експертних установах, затв. наказом Міністра юстиції України від 24 грудня 2003р. №170/5 Із змінами і доповненнями.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1431-11#Text> .

14. Порядок обчислення розміру фактичних витрат закладу охорони здоров'я на стаціонарне лікування потерпілого від злочинного діяння та зарахування стягнених з винних осіб коштів до відповідного бюджету і їх використання, затверджений постановою Кабінету Міністрів від 16 липня 1993 р. Із змінами і доповненнями.

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/545-93-%D0%BF#Text> .

Основна:

1. Актуальні проблеми доказування у кримінальному провадженні. Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції (27 листопада 2013р., м.Одеса). Відпов. за випуск Ю.П. Аленін. Одеса, Юридична Література, 2013. 504с.
2. Вапнярчук В.В. Теорія і практика кримінального процесуального доказування: монографія. Х.: Юрайт, 2017. 408с.
3. Вапнярчук В. В. Загальна характеристика правових презумпцій та їх значення для кримінального процесуального доказування. Юрист України . 2013. № 3. С. 62-68.
URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/uy_2013_3_12.pdf .
4. Вапнярчук В.В. Сутність преюдиціальних фактів та їх значення для кримінально-процесуального доказування Публічне право. 2013. №4. С. 135-142.
URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/pp_2013_4_19.pdf .
5. Гмирко В.П. Доказування в кримінальному процесі: діяльнісна парадигма. Теоретичний аналіз. Проблематизація. СМД-репрезентація: монографія. Дніпропетровськ: Академія митної служби України, 2010. 314 с.
6. Грошевий Ю.М., Стахівський С.М. Докази і доказування у кримінальному процесі: Науково-практичний посібник . К., 2006. 272с.
7. Докази та доказування у кримінальному провадженні: навч. Посібник. Р.І. Благута, Ю.В. Гуцуляк, О.М. Дуфенюк та ін. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2018. 272 с.
8. Доказування у кримінальному провадженні: навчально-практичний посібник. кол. авт. Національна академія прокуратури України, 2017. 346с.
9. Крет Г.Р. Міжнародні стандарти доказування у кримінальному процесі України: теоретико-правові та практичні основи: монографія. Калуш. Видавець Петраш К.Т., 2020. 452 с.
10. Павлишин А.А., Слюсарчук Х.Р. Стандарти доказування у кримінальному провадженні. Львів,: Видавництво ТзОВ «Колір ПРО», 2018. 292с.
11. Степанов О.С. Належність та допустимість доказів у кримінальному процесі України. Автореф. Дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09. кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза. Київ, 2007. 19с.

12. Стоянов М.М. Властивості доказів у кримінальному процесі України. Автореф. дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність. Одеса, 2010. 20с.
13. Тютюнник В.В. Інститут допустимості доказів, як гарантія ухвалення законного та обґрунтованого вироку суду. Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. Харків. 2015. 220с.
14. Шумило М.Є., Тугарова О.К. Непрямі докази в кримінальному процесі України. Х.: СПДФО Бровін О.В., 2012. 206с.

Допоміжна:

1. Авдєєва Г.К. Проблеми реалізації прав учасників кримінального провадження на використання спеціальних знань в умовах змагального судочинства. Криміналістика і судова експертиза. 2019. Вип. 64. С. 223-232.
URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/krise_2019_64_23 .
2. Андрійчук Р. Поняття «докази» в кримінальному процесі України: загальнотеоретичний аналіз . Traektoriâ Nauki = Path of Science. 2020. Vol. 6, No4. С.1018-1024.
3. Ахтирська Н.М. Поняття методології судового пізнання та витoki її формування. Держава і право: Збірник наукових праць. Юридичні і політичні науки. Випуск 53. Київ. Ін-т держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2011. С.506-511.
4. Баганець О.В. Поняття й значення предмета доказування у кримінальних провадженнях про прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою. Форум права. 2015. №1. С. 18–23.
URL: http://nbuv.gov.ua/jpdf/FP_index.htm_2015_1_5.pdf .
5. Безпалько І.Л. Визнання доказів недопустимими внаслідок порушення засад кримінального провадження // Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: юридичні науки. Том 31 (70) №3. 2020.
URL: <https://doi.org/10.32838/TNU-2707-0581/2020.3/34> .
6. Брич Л.П. Застосування практики Європейського суду з прав людини щодо кримінального процесуального доказування торгівлі людьми. Монографія. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ. 2023. 240 с.
7. Встановлення події кримінального правопорушення як обставини, яка підлягає показуванню у кримінальному провадженні: монографія. В.І. Галаган, І.Ю. Саліхова. Київ, 2017. 198 с.

8. Визнання доказів недопустимими в кримінальному провадженні: аналіз слідчої практики крізь призму судових рішень. Монографія. В.Г. Дрозд, В.В. Бурлака, Л.В. Гаврилук та ін. Харків. нац. ун-т внутр. справ; Держ. наук.-досл. ін-т. Київ: 7БЦ, 2021. 425 с.
9. Гнатенко В.С. Теоретико-правова парадигма доказування у кримінальному провадженні. Монографія. Вінниця. ТВОРИ, 2022. 140 с.
10. Гмирко В.П. Продукт діяльності доказування в кримінальному процесі. Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". 2011. №1(3).
11. Глобенко Г.І. Речові докази у кримінальному процесі: окремі питання теорії і практики. Київський часопис права. 2022. Вип.4. С. 208-212.
12. Дроздов О.М. Експерт з питань права: теоретико-методологічні засади та вектори реалізації. О.М. Дроздов, Є.І. Григоренко, О. Передерій . Право України. 2021. №6. С.221-263.
URL: <https://www.researchgate.net/publication/368840909> .
13. Запотоцький А.П., Савицький Д.О. Документи як процесуальні джерела доказів у кримінальному судочинстві. Монографія. Київ: Бізнес Медіа Консалтинг. 2011. 220 с.
14. Зейкан Я.П., Лисак О.М., Барсук В.М. Недопустимі докази за правилами редакції КПК 2018 року: практичний посібник. Київ. Дакор. 2019. 304 с.
15. Журавель В.А., Коваленко А.В. Дослідження доказів у кримінальному провадженні як складова процесу доказування. Вісник НАПрНУ Том 29(2) 2022. С.313-328.
URL: [https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/%D0%92%D1%96%D1%81%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%9D%D0%90%D0%9F%D1%80%D0%9D%D0%A3_%D0%A2%D0%BE%D0%BC%2029\(2\)_2022-313-328.pdf](https://visnyk.kh.ua/web/uploads/pdf/%D0%92%D1%96%D1%81%D0%BD%D0%B8%D0%BA%20%D0%9D%D0%90%D0%9F%D1%80%D0%9D%D0%A3_%D0%A2%D0%BE%D0%BC%2029(2)_2022-313-328.pdf) .
16. Кокошко М. Предмет доказування у кримінальному провадженні щодо неповнолітніх/ Науковий часопис Національної академії прокуратури України. 2016. №2. Ч. 2. С. 10–18.
URL: <http://www.chasopysnapu.gp.gov.ua/chasopys/ua/pdf/10-2016/02/kokoshko.pdf>
17. Кравчук О. Пред'явлення свідку доказів під час допиту в кримінальному суді. Just Talk. 23 лютого 2023 р.
URL: <https://justtalk.com.ua/post/predyavlennya-svidku-dokaziv-pid-chas-dopitu-v-kriminalnomu-sudi> .
18. Лобойко Л.М. Реформування кримінально-процесуального законодавства у частині регламентації окремих питань доказування. Часопис Національного університету "Острозька академія". Серія "Право". 2011. №2(4).

19. Лозинська Ю.І. Достовірність показань свідка та її з'ясування у кримінальному провадженні: монографія. Ю.І. Лозинська, Р.М. Шехавцов. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ. 2020. 212 с.
20. Ляш А.О. Оцінка доказів та їх процесуальних джерел за новим КПК України. Адвокат. 2013.- №3. С. 11-14.
21. Музиченко, О.В., Карандась, М.В. Електронні докази як джерела доказів у межах кримінального провадження: судова практика та нормативне регулювання інших процесуальних кодексів. Київський часопис права, 2022. (2), 168-174.
URL: <https://doi.org/10.32782/klj/2022.2.25> .
22. Павлишин А. Вплив процесуальної форми на встановлення істини у кримінальних справах. Вісник прокуратури. 2011. №4. С.75-82.
23. Трофименко В.М. Особливості участі захисника в доказуванні в кримінальному провадженні: деякі теоретико-прикладні аспекти Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право. 2015. Випуск 33. Т.2. С. 165-168.
24. Рогатиська Н.З. Значення документа як джерела доказів у кримінальному судочинстві. Університетські наукові записки. 2012. №3. С. 349-350.
URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Unzap_2012_3_52.pdf .
25. Хижна О.Р. Показання підозрюваного, обвинуваченого як джерела доказів у кримінальному провадженні. Право і суспільство: наук. журнал. 2015. №4(3). С. 207-212.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Єдиний державний реєстр судових рішень.
URL: <http://www.reyestr.court.gov.ua/>
2. Законодавство України.
URL: <http://zakon2.rada.gov.ua>
3. Офіційне інтернет-представництво Президента України.
URL: <http://www.president.gov.ua>
4. Офіційний веб-сайт Верховної Ради України.
URL: <http://portal.rada.gov.ua>
5. Офіційний веб-сайт Державного науково-дослідного експертно-криміналістичного центру України.
URL: <http://dndekc.centrmia.gov.ua>
6. Офіційний веб-сайт Міністерства внутрішніх справ України.
URL: <http://mvs.gov.ua>
7. Офіційний веб-сайт Національної поліції України. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України.
URL: <http://www.gp.gov.ua/>
8. Офіційний сайт Генеральної прокуратури України
URL: <http://www.gp.gov.ua/>
9. Верховний Суд. URL: <http://www.supreme.court.gov.ua>

**Результати перегляду
робочої програми навчальної дисципліни**

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20__ / 20__ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ____).
(потрібне підкреслити)

протокол № __ від «__» _____ 20__ р.

Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)